

62017CJ0045

TIESAS SPRIEDUMS (desmit? pal?ta)

2018. gada 18. janv?r? (*1)

L?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu – Kapit?la br?va aprite – LESD 63. un 65. pants – Regula (EK) Nr. 883/2004 – 11. pants – Maks?jumi par ien?kumiem no kapit?la, kas ir iesaist?ts dal?bvalsts soci?l? nodrošin?juma finans?jum? – Atbr?vojums Eiropas Savien?bas pilso?iem, kas apdrošin?ti citas dal?bvalsts soci?l? nodrošin?juma sist?m? – Treš?s valsts soci?l? nodrošin?juma sist?m? apdrošin?tas fizisk?s personas – Atš?ir?ga attieksme – Ierobežojums – Pamatojums

Lieta C?45/17

par l?gumu sniegt prejudici?lu nol?mumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko Conseil d'État (Valsts padome, Francija) iesniedza ar l?mumu, kas pie?emts 2017. gada 25. janv?r? un kas Ties? re?istr?ts 2017. gada 30. janv?r?, tiesved?b?

Frédéric Jahin

pret

Ministre de l'Économie et des Finances,

Ministre des Affaires sociales et de la Santé.

TIESA (desmit? pal?ta)

š?d? sast?v?: E. Borgs Bartets [A. Borg Barthet], kurš veic pal?tas priekšs?d?t?ja pien?kumus, tiesneši M. Bergere [M. Berger] un F. Biltšens [F. Biltgen] (referents),

?ener?ladvok?ts: P. Mengoci [P. Mengozzi],

sekret?rs: A. Kalots Eskobars [A. Calot Escobar],

?emot v?r? rakstveida procesu,

?emot v?r? apsv?rumus, ko sniedza:

—

F. Jahin v?rd? – E. d'Onorio di Meo, advok?ts,

—

Francijas vald?bas v?rd? – D. Colas un R. Coesme, p?rst?vji,

—

Eiropas Komisijas v?rd? – D. Martin un L. Malferrari, p?rst?vji,

?emot v?r? p?c ?ener?ladvok?ta uzklauš?šanas pie?emto l?mumu izskat?t lietu bez

enerģladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1

Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu ir par to, kā interpretēt LESD 63.–65. pantu, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordināšanu (OV 2004, L 166, 1. lpp., un labojums – OV 2004, L 200, 1. lpp.) 11. pantu.

2

Šis līgums ir iesniegts tiesvedībā starp Frédéric Jahin un ekonomikas un finanšu ministru (Francija), kā arī sociālo lietu un veselības ministru (Francija) saistībā ar vairākām iemaksām un nodokļu maksājumiem no 2012. līdz 2014. gadam par Francijā gētiem ienākumiem no pašuma.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3

Sākot no 2010. gada 1. maija, ar Regulu Nr. 883/2004 ir atcelta Padomes Regula (EEK) Nr. 1408/71 (1971. gada 14. jūnijs) par sociālās nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimeņu locekļiem, kas pārvietojas Kopienā, tās ar Padomes Regulu (EK) Nr. 118/97 (1996. gada 2. decembris) atjauninātā redakcijā (OV 1997, L 28, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Regula Nr. 1408/71”). Šai lietā nozīmīgās Regulas Nr. 883/2004 tiesību normas tai pat laikā nav būtiski grozītas salīdzinājumā ar atbilstošajām normām atceltajā regulā.

4

Regulas Nr. 883/2004 2. panta “Personas, uz kurām attiecas šī regula” 1. punkts ir noteikts:

“Šī regula attiecas uz dalībvalstu piederīgajiem, uz bezvalstniekiem un uz bēgļiem, kas dzīvo dalībvalstī, kuri ir pakāuti vai bijuši pakāuti vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem, kā arī uz viņu ģimeņu locekļiem un viņu apgādājamajiem zaudējušām personām.”

5

Šīs regulas 3. panta 1. punkts ir izteikts šādā redakcijā:

“Šī regula attiecas uz visiem tiesību aktiem, kuri skar šādas sociālās nodrošinājuma jomas:

a)

slimības pabalsti;

b)

maternitātes un līdztvērīgā paternitātes pabalsti;

c)

invaliditātes pabalsti;

d)

vecuma pabalsti;

e)

apgādnieka zaudējuma pabalsti;

f)

pabalsti sakarā ar nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām;

g)

apbedīšanas pabalsti;

h)

bezdarbnieka pabalsti;

i)

pirmspensijas pabalsti;

j)

īpašības pabalsti.”

6

Ministru kabineta noteikumu 11. panta 1. punkts ir paredzēts:

“Personas, uz kurām attiecas šī regula, ir pakārtotas tikai vienas dalībvalsts tiesību aktiem. [..]”

7

Regula Nr. 883/2004 saskaņā ar EEZ Apvienotās komitejas 2011. gada 1. jūlija Lēmumu Nr. 76/2011, ar ko groza EEZ Līguma VI pielikumu (Sociālais nodrošinājums) un 37. protokolu (OV 2011, L 262, 33. lpp.), ir piemērojama visām Eiropas Ekonomikas zonas (EEZ) dalībvalstīm.

8

Turklāt attiecībā uz Šveices Konfederāciju saskaņā ar Nolīguma starp Eiropas Kopienas un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvību pārvietošanos, kas parakstīts Luksemburgā 1999. gada 21. jūnijā (OV 2002, L 114, 6. lpp.) un stājies spēkā 2002. gada 1. jūnijā, 8. pantu līgumslēdzības puses saskaņā ar šo nolīgumu II pielikumu noregulā sociālā nodrošinājuma sistēmu koordināciju. Ar Lēmumu Nr. 1/2012, ko pieņēmusi Apvienotā komiteja, kas izveidota saskaņā ar 2012. gada 31. marta Nolīgumu starp Eiropas Kopienas un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvību pārvietošanos, ar ko aizstāj minētā nolīguma II pielikumu par sociālā nodrošinājuma sistēmu koordināciju (OV 2012, L 103, 51. lpp.), kas stājies spēkā 2012. gada 1.

aprīlī, ir atjaunināta minētā pielikuma A sadaļa un tajā kopš tā laika ir atsauce uz Regulu Nr. 883/2004.

Francijas tiesību akti

9

Saskaņā ar Vispārējā nodokļu kodeksa (code général des impôts) 1600. C pantu, redakcijā, kas piemērojama faktu pamatlietā norises laikā:

“Vispārējā sociālo iemaksu par ienākumiem no pašuma nosaka, kontrolē un iekasē saskaņā ar Sociālā nodrošinājuma kodeksa (code de la sécurité sociale) L. 136. panta noteikumiem.”

10

Sociālā nodrošinājuma kodeksa L. 136. panta, kurā grozījumi izdarīti ar 2012. gada 16. augusta Likumu Nr. 2012-958, redakcija ir šāda:

“I. – Francijā dzīvojošām fiziskām personām Vispārējā nodokļu kodeksa [code général des impôts] 4. B panta izpratnē par ienākumiem no pašuma, konkrēti, par ienākumiem no nekustamā pašuma, ir jāveic iemaksas, ko uzliek neto summai, kas tiek ņemta vērā, aprēķinot ienākuma nodokli [..]

I bis. – Iemaksas veic arī fiziskas personas, kas nav nodokļu maksātājas Francijā Vispārējā nodokļu kodeksa [code général des impôts] 4. B panta izpratnē par to ienākumu neto summu, kas minēti tā pašā kodeksa 164. B panta I punktā, kura tiek ņemta vērā, aprēķinot ienākuma nodokli.

[..]”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

11

F. Jahin, Francijas valstspiederīgais, dzimis 1970. gada 1. janvārī kopš 2003. gada. Tur viņš veic profesionālu darbību un ir apdrošināts privātā sociālā nodrošinājuma sistēmā.

12

Laikā no 2012. līdz 2014. gadam viņam Francijā bija jāveic dažādi maksājumi saistībā ar ienākumiem no nekustamā pašuma, kā arī peļņu, kas gūta nekustamā pašuma atsavināšanas rezultātā.

13

Tā kā Tiesas izskatīšanā jau ir bijis iesniedzējtiesas, Conseil d'État (Valsts padome, Francija), iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, tātad citā lietā par identiskiem maksājumiem, kurā tika taisīts 2015. gada 26. februāra spriedums de Ruyter (C-623/13, EU:C:2015:123) būtībā nosprieda, ka šādi maksājumi, ja tiem ir tieša un atbilstoša saikne ar noteiktām Regulas Nr. 1408/71 4. pantā minētajām sociālā nodrošinājuma jomām un līdz ar to tie ietilpst šīs regulas piemērošanas jomā, ir pakārtoti viena piemērojamā tiesiskā regulējuma piemērošanas principam, kas savukārt paredz, ka minētās regulas 13. panta 1. punktā, pat ja šie maksājumi tiek uzlikti nodokļa maksājumu ienākumiem no pašuma, neatkarīgi no šo personu veiktās profesionālās darbības.

14

Pēc šo sprieduma iesniedzējtiesa ar 2015. gada 27. jūlija lēmumu nosprieda, ka ikviens cits dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmā apdrošinātā persona var pamatot prasīt to atbrīvot no maksājumiem, kas tai tiek piemēroti Francijā par ienākumiem no āpašuma.

15

Maksājumu, kas pieprasīti, pārķēpjot Savienības tiesības, atmaksas ķērtība ir precīza divos 2015. gada 20. oktobra paziņojumos presei, ko izdevuši, pirmkārt, valsts sekretārs, kurš atbild par budžetu (secrétaire d'État chargé du Budget, Francija), un, otrkārt, Publisko finanšu ģenerāldirektors (directeur général des Finances publiques, Francija). It īpaši ir precīzts, ka tiesības uz atmaksu ir paredzētas tikai tām fiziskajām personām, kuras ir apdrošinātas nevis Francijas Republikas, bet citā Eiropas Savienībā, EEZ vai Šveices Konfederācijā esošā valsts sociālā nodrošinājuma sistēmā, šādi izslēdzot fiziskās personas, kuras ir apdrošinātas kādā trešo valstu sociālā nodrošinājuma sistēmā.

16

2016. gada 11. martā F. Jahin iesniedzējtiesa cēla prasību par pilnvaru pārsniegšanu saistībā ar paziņojumiem presei, norādot, ka šā izslēgšana ir pretrunā Regulai Nr. 883/2004 un ar LESD 63. pantu nodrošinātajam kapitāla brīvas aprites principam.

17

Šādos apstākļos Conseil d'État nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai LESD 63., 64. un 65. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka:

1)

apstāklis, ka personai, kas ir trešās valsts iedzīvotājs Eiropas Savienības, – kura nav [EEZ] dalībvalsts vai [Šveices Konfederācija] – sociālā nodrošinājuma sistēmā dalībniece, tātad kā personām, kas ir sociālā nodrošinājuma dalībnieces Francijā, ir jāmaksā Francijas tiesību aktos, kas ietilpst Regulas [Nr. 883/2004] piemērošanas jomā, paredzētie maksājumi par ienākumiem no kapitāla, lai gan personai, kas ir citas dalībvalsts, kura nav [Francijas Republika], sociālā nodrošinājuma sistēmā dalībniece, tie, ģemot vērā šīs regulas tiesību normas, nevar tikt uzlikti, nozīmējot kapitāla, kura izcelsme vai galamērķis ir trešās valstīs, aprites ierobežojumu, kas ar LESD 63. pantu ir principā aizliegts;

2)

apstiprinot atbildes uz šo pirmo jautājumu gadījumā ir jānosaka, vai šis kapitāla aprites ierobežojums, kas izriet no Francijas tiesību aktu – ar kuriem strādāgie maksājumi tiek uzlikti visiem konkrētiem ienākumiem no kapitāla saņēmējiem, neveicot tajos nekādu nošķirumu atkarībā no dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmā vietas, – un [Savienības] atvasināto tiesību aktu kopīgās piemērošanas, var tikt uzskatīts par saderīgu ar [LESD] minēto panta noteikumiem, it īpaši:

–

ģemot vērā [LESD] 64. panta pirmo daļu, kapitāla apritei, kas ietilpst tās piemērošanas jomā, pamatojoties uz to, ka ierobežojums izriet no tādā principa piemērošanas, saskaņā ar kuru ir

j?piem?ro tikai vienas dal?bvalsts ties?bu akti, kas ir paredz?ts Regulas [Nr. 883/2004] 11. pant? un Eiropas Savien?bas ties?b?s ir ieviests ar [Regulas Nr. 1408/71] 13. pantu, proti, agr?k par 1993. gada 31. decembri, savuk?rt attiec?gie maks?jumi par ien?kumiem no kapit?la ir ieviesti vai k?uvuši piem?rojami p?c 1993. gada 31. decembra;

—

?emot v?r? L?guma 65. panta 1. punktu, pamatojoties uz to, ka ar Francijas nodok?u ties?bu aktiem, kas piem?rojami sader?gi ar 2004. gada 29. apr??a Regulu, tiktu noš?irti nodok?a maks?t?ji, kas nav vien?d? situ?cij?, ?emot v?r? dal?bas soci?l? nodrošin?juma sist?m? krit?riju;

—

?emot v?r? t?du prim?ru visp?r?jo interešu apsv?rumu, ar ko var tikt pamatots kapit?la br?vas aprites ierobežojums, esam?bu, kas balst?ti uz to, ka ties?bu normas, kas tiktu uzskat?tas par t?d?m, ar kur?m tiek ierobežota kapit?la aprite no un uz trešaj?m valst?m, atbilst Regul? [Nr. 883/2004] izvirz?tajam darba ??m?ju br?vas p?rvietošan?s [..] Savien?b? m?r?im?”

Par prejudici?lajiem jaut?jumiem

18

Uzdodama šos divus jaut?jumus, kas ir j?izskata kop?, iesniedz?jtiesa b?t?b? jaut?, vai LESD 63. un 65. pants ir j?interpret? t?d?j?di, ka ar tiem netiek pie?auts t?ds valsts regul?jums k? pamatliet? apl?kotais, saska?? ar kuru š?s dal?bvalsts valstspieder?gajam, kurš dz?vo treš? valst?, kas nav EEZ dal?bvalsts vai Šveices Konfeder?cija, un kurš tur ir apdrošin?ts soci?l? nodrošin?juma sist?m?, min?taj? dal?bvalst? ir j?veic maks?jumi par ien?kumiem no kapit?la k? iemaksa ar to izveidotaj? soci?l? nodrošin?juma sist?m?, lai gan Savien?bas pilsonis, kas ir citas dal?bvalsts soci?l? nodrošin?juma sist?mas dal?bnieks, no tiem ir atbr?vots soci?l? nodrošin?juma jom? piem?rojam? principa par viena tiesisk? regul?juma piem?rošanu d??, k? tas paredz?ts Regulas Nr. 883/2004 11. pant?, jo ar š?du valsts tiesisko regul?jumu tiek rad?ts kapit?la, kura izcelsme vai galam?r?is ir treš?s valst?s, aprites ierobežojuma aizliegums.

19

Vispirms ir j?atg?dina, ka ar LESD 63. pantu tiek ?stenota kapit?la br?va aprite dal?bvalstu, k? ar? dal?bvalstu un trešo valstu starp?.

20

Šaj? nol?k? LESD 63. pant?, kurš ir ietverts IV sada?as 4. noda?? ar nosaukumu “Kapit?ls un maks?jumi”, ir noteikts, ka ir aizliegti jebk?di kapit?la aprites ierobežojumi dal?bvalstu, k? ar? dal?bvalstu un trešo valstu starp?.

21

No t? izriet, ka LESD 63. pant? min?t?s kapit?la br?va aprites teritori?l? piem?rojam?ba neaprobežojas vien ar kapit?la apriti dal?bvalstu starp?, bet attiecas ar? uz š?du apriti starp dal?bvalst?m un treš?m valst?m.

22

Attiec?b? uz LESD 63. panta materi?lo piem?rošanas jomu – lai ar? LESD nav defin?ts j?dziens “kapit?la aprite”, no Tiesas past?v?g?s judikat?ras izriet, ka š?da aprite š? panta izpratn? tostarp

noz?m? dar?jumus, ar kuru pal?dz?bu nerezidenti veic ieguld?jumus nekustam? ?pašum? dal?bvalsts teritorij? (šaj? zi?? skat. spriedumus, 2001. gada 11. janv?ris, Stefan, C?464/98, EU:C:2001:9, 5. punkts; 2002. gada 5. marts, Reisch u.c., C?515/99, no C?519/99 l?dz C?524/99 un no C?526/99 l?dz C?540/99, EU:C:2002:135, 30. punkts, k? ar? 2005. gada 8. septembris, Blanckaert, C?512/03, EU:C:2005:516, 35. punkts).

23

No visa iepriekš izkl?st?t? izriet, ka maks?jumi, kas tiek veikti saska?? ar pamatliet? apl?koto valsts tiesisko regul?jumu, t? k? tie attiecas uz ien?kumiem no nekustam? ?pašuma un pe??u, kas radusies, atsavinot nekustamo ?pašumu, un tos dal?bvalst? guvusi fiziska persona, kas ir š?s valsts valstspieder?g?, ta?u dz?vo treš? valst?, kas nav EEZ dal?bvalsts vai Šveices Konfeder?cija, ietilpst j?dzien? "kapit?la aprite" LESD 63. panta izpratn?.

24

T?l?k ir j?v?rt?, vai šiem valstspieder?gajiem, kuri dz?vo treš? valst?, kas nav EEZ dal?bvalsts vai Šveices Konfeder?cija, un kuri ir š?s treš?s valsts soci?l? nodrošin?juma sist?mas dal?bnieki, apl?kotaj? tiesiskaj? regul?jum? paredz?tais nodok?u rež?ms ir kapit?la aprites ierobežojums LESD 63. panta izpratn?.

25

No Tiesas past?v?g?s judikat?ras izriet, ka t?di ar LESD 63. panta 1. punktu aizliegti pas?kumi k? kapit?la aprites ierobežojumi ietver pas?kumus, kas var attur?t nerezidentus veikt ieguld?jumus dal?bvalst? vai ar? attur?t š?s dal?bvalsts rezidentus veikt ieguld?jumus cit?s valst?s (spriedumi, 2006. gada 23. febru?ris, van Hilten?van der Heijden, C?513/03, EU:C:2006:131, 44. punkts; 2016. gada 26. maijs, NN (L) International, C?48/15, EU:C:2016:356, 44. punkts, un 2016. gada 2. j?nijs, Pensioenfonds Metaal en Techniek, C?252/14, EU:C:2016:402, 27. punkts).

26

Šaj? gad?jum? ir skaidrs, ka Francijas ties?bu aktos vien?da attieksme ir, pirmk?rt, pret valstspieder?gajiem, kuri dz?vo treš?s valst?s, kas nav EEZ dal?bvalstis vai Šveices Konfeder?cija, un tur ir soci?l? nodrošin?juma sist?mas dal?bnieki, un, otrk?rt, Francijas valstspieder?gajiem, kas dz?vo Francij? un tur ir soci?l? nodrošin?juma sist?mas dal?bnieki, jo abos gad?jumos vien?di tiek noteikti šajos ties?bu aktos paredz?tie maks?jumi par ien?kumiem no kapit?la.

27

Savuk?rt labv?l?g?ks nodok?u rež?ms ir paredz?ts Savien?bas pilso?iem, kuri ir citas dal?bvalsts, EEZ dal?bvalsts vai Šveices Konfeder?cijas soci?l? nodrošin?juma sist?mas dal?bnieki, jo tie no min?tajiem maks?jumiem ir atbr?voti.

28

Ta?u š?da atš?ir?ga attieksme var attur?t fiziskas personas, kas ir apdrošin?tas trešo valstu, kas nav EEZ vai Šveices Konfeder?cija, soci?l? nodrošin?juma sist?m?, veikt ieguld?jumus nekustamaj? ?pašum? dal?bvalst?, kuras valstspieder?g?s t?s ir, un t?d?j?di likt š??rš?us kapit?lai apritei no š?d?m valst?m uz min?to dal?bvalsti.

29

Tādējādi valsts tiesiskais regulējums, kāds aplūkots pamatlietā, rada kapitāla brīvas aprites ierobežojumu starp dalībvalsti un trešo valsti, kas princips ir aizliegts ar LESD 63. pantu.

30

Visbeidzot, ir jāpārbauda, vai šāds kapitāla brīvas aprites ierobežojums var tikt pamatots.

31

Saskaņā ar LESD 65. panta 1. punkta a) apakšpunktu “63. pants neskar dalībvalstu tiesības [...] piemērot atšķirīgus nodokļu tiesību normas dažādiem nodokļu maksātājiem, kuru stāvoklis ir atšķirīgs viņu dzīvesvietas [...] dēļ”.

32

No Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka šī tiesību norma – tā kā tā ir atkāpe no kapitāla brīvas aprites pamatprincipa – ir jāinterpretē šauri. Tādēļ tā nevar tikt interpretēta tādējādi, ka jebkuri nodokļu tiesību akti, kuros paredzēta atšķirīga attieksme pret nodokļu maksātājiem atkarībā no vietas, kuras rezidenti tie ir, vai dalībvalsts, kurā tie iegulda savu kapitālu, automātiski ir saderīgi ar Līgumu (skat. spriedumus, 2013. gada 17. oktobris, Welte, C-181/12, EU:C:2013:662, 42. punkts, un 2013. gada 7. novembris, K, C-322/11, EU:C:2013:716, 34. punkts).

33

Proti, LESD 65. panta 1. punkts paredz to atkāpi pašu ierobežo tā paša panta 3. punkts, kurā noteikts, ka šī panta 1. punkts paredz tie valsts tiesību akti “nerada iespēju patvaļīgi diskriminēt vai slēpti ierobežot kapitāla brīvu apriti un maksājumu, kā to nosaka 63. pants” (spriedums, 2013. gada 17. oktobris, Welte, C-181/12, EU:C:2013:662, 43. punkts).

34

Tāpēc ir jānošķir nevienlīdzīga attieksme, kas ir atļauta saskaņā ar LESD 65. panta 1. punktu, no patvaļīga diskriminācijas, kas ir aizliegta ar šī paša panta 3. punktu. Šai sakarā no Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka, lai tās valsts tiesiskais regulējums nodokļu jomā kā pamatlietā varētu tikt uzskatīts par saderīgu ar Līguma normām par kapitāla brīvu apriti, ir vajadzīgs, lai atšķirīgā attieksme skartu situācijas, kas objektīvi nav salīdzināmas, vai to attaisnotu primāri vispārīgo interešu apsvērumi (skat. spriedumus, 2000. gada 6. jūnijs, Verkooijen, C-35/98, EU:C:2000:294, 43. punkts; 2004. gada 7. septembris, Manninen, C-319/02, EU:C:2004:484, 28. un 29. punkts, kā arī 2005. gada 8. septembris, Blanckaert, C-512/03, EU:C:2005:516, 42. punkts).

35

Tādēļ rodas jautājums, vai attiecībā uz maksājumu, kādi aplūkotie pamatlietā, saņemšanu pastāv objektīva atšķirība Savienības pilsoņa, kas ir apdrošināts dalībvalsts, kura nav attiecīgā dalībvalsts, sociālā nodrošinājuma sistēmā, un šīs dalībvalsts valstspiederīgā, kurš ir apdrošināts trešās valsts, kura nav EEZ dalībvalsts vai Šveices Konfederācija, sociālā nodrošinājuma sistēmā, situācijā no to dzīvesvietas viedokļa.

36

Šai sakarā ir jānorāda, ka pamatlietā aplūkotajā valsts tiesiskajā regulājumā izvirzītais kritērijs

nošķirt fizisko personu nodokļu maksājumu situāciju acīmredzami nav saistīts ar to dzīviesvietu, taču tā pamatā ir to piederība sociālā nodrošinājuma sistēmai.

37

Tomēr, tā kā fiziskās personas, kuras nav dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmas dalībnieces, visbiežāk ir šīs pašas valsts nerezidentes, šāds kritērijs faktiski noved pie fizisko personu nošķiršanas atkarībā no viņu dzīviesvietas (šajā nozīmā skat. spriedumu, 2005. gada 8. septembris, Blanckaert, C-512/03, EU:C:2005:516, 38. punkts).

38

Tādēļ ir jāpārbauda, vai Savienības pilsonis, kurš ir citas dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmas dalībnieks, ņemot vērā šīs dalībvalsts tiesiskā regulējuma mērķi, kā arī priekšmetu un saturu, ir situācijā, kas ir salīdzināma ar minētās dalībvalsts valstspiederīgā, kurš dzīvo un ir trešās valsts, kas nav EEZ dalībvalsts vai Šveices Konfederācija, sociālā nodrošinājuma sistēmas dalībnieks, situāciju (šajā nozīmā skat. spriedumu, 2016. gada 2. jūnijs, Pensioenfonds Metaal en Techniek, C-252/14, EU:C:2016:402, 48. punkts).

39

Šajā gadījumā, runājot par Francijas tiesību aktu mērķi, ir jāatgādina – kā tas minēts šā sprieduma 13.–15. punktā –, ka aplūkotajos paziņojumos presei ir tikai precizēta pretēji Savienības tiesībām iekasēto maksājumu atmaksas kārtība attiecībā uz fiziskām personām, kuras Francijā gūst ienākumus no kapitāla, taču ir citas dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmas dalībnieces.

40

Faktiski saskaņā ar sociālā nodrošinājuma jomā piemērojamā principa par viena tiesiskā regulējuma piemērošanu, kas paredzēts Regulas Nr. 883/2004 11. pantā, dalībvalstij nav atļauts no Savienības pilsoņiem, kuri ir citas dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmas dalībnieki, iekasēt maksājumus, kādi aplūkotā pamatlīdzekļa un kuriem, lai arī valsts tiesību aktos tie ir kvalificēti kā nodokļi, ir tieša un pietiekami atbilstoša saikne ar tiesību aktiem par sociālā nodrošinājuma jomā, kas uzskaitētas Regulas Nr. 883/2004 3. panta 1. punktā, un kuri paši tiek piešķirti paši pirmās dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmas finansēšanai (šajā nozīmā skat. spriedumu, 2015. gada 26. februāris, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, 23., 24., 26. un 39. punkts).

41

Šis princips par viena tiesiskā regulējuma piemērošanu sociālā nodrošinājuma jomā attiecībā uz Savienības pilsoņiem, kas pārvietojas Savienības teritorijā, ir vērsts uz to, lai izvairītos no sarežģījumiem, kas var izrietēt no tā, ka vienlaicīgi tiek piemēroti vairāki valstu tiesiskie regulējumi, un novērstu nevienlīdzīgu attieksmi, kas rastos piemērojamo tiesību aktu daļā vai pilnīgā vienlaicīgā piemērošanas rezultātā (šajā nozīmā skat. spriedumu, 2015. gada 26. februāris, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, 37. punkts un tajā minētā judikatūra).

42

No visiem iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka pastāv objektīva atšķirība, pirmkārt, starp situāciju, kurā ir attiecīgās dalībvalsts valstspiederīgais, kurš dzīvo trešā valstī, kas nav EEZ dalībvalsts vai Šveices Konfederācija, un tur ir sociālā nodrošinājuma sistēmas dalībnieks, un, otrkārt, Savienības pilsoņa situāciju, kurš ir citas dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmas dalībnieks, ciktāl tikai otrais no viņiem gūst labumu no principa par vienas dalībvalsts tiesību

aktu piemērošanu sociālā nodrošinājuma jomā, kas paredzēts Regulas Nr. 883/2004 11. pantā, savas pārvietošanās Savienības teritorijā dēļ.

43

Savukārt nav nekādas objektīvas atšķirības starp dalībvalsts valstspiederīgo, kurš dzīvo trešā valstī, kas nav EEZ dalībvalsts vai Šveices Konfederācija, un tur ir apdrošināts sociālā nodrošinājuma sistēmā, un tās pašas dalībvalsts valstspiederīgo, kurš tajā dzīvo un ir apdrošināts tās sociālā nodrošinājuma sistēmā, jo gan vienā, gan otrā gadījumā tie nav izmantojuši pārvietošanās brīvību Savienības teritorijā un tādējādi nevar atsaukties uz principa par vienas dalībvalsts tiesību aktu piemērošanu sociālā nodrošinājuma jomā izmantošanu.

44

No tā izriet, ka tās valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkots LESD 65. panta 1. punkta a) apakšpunkta kontekstā var tikt pamatots ar objektīvu atšķirību situācijā, kāda pastāv starp fizisku personu, dalībvalsts valstspiederīgo, kura dzīvo trešā valstī, kas nav EEZ dalībvalsts vai Šveices Konfederācija, un tur ir apdrošināta sociālā nodrošinājuma sistēmā, un Savienības pilsoni, kurš dzīvo citā dalībvalstī un ir apdrošināts šīs citas dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmā.

45

Katrā ziņā jāpiebilst, ka citāda interpretācija nozīmētu, ka dalībvalsts valstspiederīgais, kurš dzīvo trešā valstī, kas nav EEZ dalībvalsts vai Šveices Konfederācija, kā F. Jahin, varētu atsaukties uz principu par vienas dalībvalsts tiesību aktu piemērošanu sociālā nodrošinājuma jomā, kas paredzēts Regulas Nr. 883/2004 11. pantā, lai gan saskaņā ar šīs regulas 2. panta 1. punktu tas ir piemērojams tikai to dalībvalstu valstspiederīgajiem, kas ir pakāuti vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem par sociālo nodrošinājumu.

46

Taču, tā kā LESD nav ietverts neviens noteikums, ar kuru darba ūmāju pārvietošanās brīvība tiktu paplašināta arī līdz personām, kas pārvietojas uz trešām valstīm, attiecībā ar trešām valstīm, kuras nav EEZ dalībvalstis vai Šveices Konfederācija, kontekstā būtu jāizvairās no tādās LESD 63. panta 1. punkta interpretācijas, saskaņā ar kuru personām, kuras neietilpst darba ūmāju brīvas pārvietošanās teritoriālajā piemērošanas jomā, būtu jāauts no tās gūt labumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 13. novembris, *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-35/11, EU:C:2012:707, 100. punkts).

47

Ēmotvērī visu iepriekš minēto, uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka LESD 63. un 65. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem tiek pieauts tās valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkots, saskaņā ar kuru šīs dalībvalsts valstspiederīgajam, kurš dzīvo trešā valstī, kas nav EEZ dalībvalsts vai Šveices Konfederācija, un kurš tur ir apdrošināts sociālā nodrošinājuma sistēmā, minējot dalībvalstī ir jāveic maksājumi par ienākumiem no kapitāla kā iemaksa ar to izveidotajā sociālā nodrošinājuma sistēmā, lai gan Savienības pilsonis, kas ir citas dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmas dalībnieks, no tiem ir atbrīvots sociālā nodrošinājuma jomā piemērojamā principa par viena tiesiskā regulējuma piemērošanu dēļ saskaņā ar Regulas Nr. 883/2004 11. pantu.

Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanu izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (desmitā palāta) nospriež:

LESD 63. un 65. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem tiek pieņemts tādā valsts tiesiskais regulējums kā pamatlīdzenība, saskaņā ar kuru šīs dalībvalsts valstspiederīgajam, kurš dzīvo trešā valstī, kas nav Eiropas Ekonomikas zonas (EEZ) dalībvalsts vai Šveices Konfederācija, un kurš tur ir apdrošināts sociālā nodrošinājuma sistēmā, minētajā dalībvalstī ir jāveic maksājumi par ienākumiem no kapitāla kā iemaksa ar to izveidotajā sociālā nodrošinājuma sistēmā, lai gan Savienības pilsonis, kas ir citas dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmas dalībnieks, no tiem ir atbrīvots sociālā nodrošinājuma jomā piemērojamā principa par viena tiesiskā regulējuma piemērošanu dēļ saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordināšanu 11. pantu.

[Paraksti]

(*1) Tiesvedības valoda – franču.